

யாழ்ப்பாணம், ஆனைக்கோட்டை, ஆறுகால்மடத்தைப் பிறப்பிடமாகவும்
வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

திருமதி கந்தசாமி கனகாம்பிகை

சிவர்களின் சிவப்பேறு குறித்த

நினைவஞ்சலி மலர்

வையகத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வர் - வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.

மண்ணில்
12.05.1944

விண்ணில்
29.05.2006

அமரர் கந்தசாமி கனகாம்பிகை கீதி வெண்பா

விளங்கும் விய வருடமதில் வைகாசித்திங்கள் பதினைந்தில்
துயர்போக்கும் வளர்பிறை துதியைதனில்
பார்புகழ வந்துதித்த கனகாம்பிகை
சத்தியின் தாழ் சேர்ந்தார் காண்.

யாழ்ப்பாணம், ஆனைக்கோட்டை, ஆறுகால்மடத்தைப்
பிறப்பிடமாகவும், வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

திருமதி கந்தசாமி கனகாம்பிகை

அவர்களின் சிவப்பேறு குறித்த

நினைவாஞ்சலி மலர்

29.06.2006

சமர்ப்பணம்

மாணிட வாழ்வின்
மாண்பினை மதித்தே
மாதருள் மாணிக்கமாய்ச் சிறந்தே
மாபெரும் வம்ச ஊற்றாய்
மாறிடும் வாழ்வில்
மாநிலம் போற்ற
மாறாத அன்பின் ஊற்றாய்
மாயச் சோதியில், கலந்தே மறைந்த
மாசறு தலைவிக்கே சமர்ப்பணமே.

இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்

சிவமயம்

பிரார்த்தனைப் பாடல்கள்

விநாயகர் காப்பு

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தினிளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே.

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கரவின் மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்

பஞ்சபுராணம்

தேவாரம்

மங்கையர்க் கரசி வளவர் கோண்பாவை
வரிவளைக் கைம்மட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி
பணி செய்து நாடொறும் பரவப்
பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகனால்
வேதமும் பொருள்களும் அருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த
ஆலவா யாவதும் இதுவே.

எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணுகேனோ
 எம்பெருமான் திருவடியை எண்ணினல்லால்
 கண்ணிலேன் மற்றோர் களைக ணில்லேன்
 கழலடியே கைதொழுது காணி னல்லால்
 ஒண்ணுளே யொப்பது வாசல் வைத்தா
 யொக்க வடைக்கும்போ துணர மாட்டேன்
 புண்ணிய வுன்னடக்கே போது கின்றேன்
 பும்புகலூர் மேனிய புண்ணி யனே.

திருவாசகம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த மெம்பரனே
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 சீரொடு பொலிவாய் சிவரத்தரசே
 திருப்பெருந்துறை யுறைசிவனே
 யாரொடு நோகேனார்க் கெடுத்துரைக்கே
 னாண்டநீ யருளிலையானால்
 வார்கடலுலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகவென் றருள்புரியாயே.

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவாய்
 ஒருவனே சொல்லுதற் கரிய
 ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம்
 அறுக்கும் ஆனந்த மாகடலே
 தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 யாது நீ போவதோ வகை யெனக் கருளாய்
 வந்து நின் இணையடி தந்தே.

திருவிசைப்பா

பவளமால் வரையைப் பணியடர்ந்த தனையதோர்
படரொலித் திருநீறும்
குவளை மாமலர்க் கண்ணியும் கொன்றையும்
துன்று பொற்குழல் திருச்சடையும்
துவள மாளிகை கய்துதிரு தில்லையுள்
திருநடம் புரிகின்ற
துவள வண்ணனை நனைதொறும் என்மனம்
தழல் மெழு கொக்கின்றதே.

மூலமாய் முடிவாய் முடிவிலாய் முதலாய்
முகத்தலை யகத்தமர்ந்த தீனிய
பாலுமா யமுதாம் பன்னகா பரணன்
பணி மலர்ந்த திருவடி யிணைமேல்
ஆலயம் பாகின னைய சொற் கருவூர்
அமுதுறழ் தீந்தமிழ் மாகை
சீலமாப் பாடு மடியவ வுல்லாஞ்
சிவதம் குறுகி நின்றாரே.

திருப்பல்லாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
உளரும் உலகும் கழற உழறி உமை மண வாளனுக் காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசு நாம் பல்லாண்டு சுவறுதுமே.

தீருப்புராணம்

ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ள
 வளப்பெரும் கரணங்கள் நான்கும்
 சிந்தையேயாகக் குண மொரு மூன்றுஞ்
 தீருந்து சாத்து விகமேயாக
 இந்துவாழ் சடையானாடு மனாந்த வெல்லையில்
 தனிப் பெருங் சுவத்தின்
 வந்த பேரின்ப வெள்ளத்துட் திளைத்து
 மாறிலா மகிழ்ச்சியில் திளைத்தார்.

தீருப்புகழ்

முத்தைத்தரு பத்தித் தீருநகை
 அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
 முத்திக் கொரு வித்துக் குருபர எனவோதும்
 முக்கட்பர மற்றுச் சுருதியின்
 முற்பட்டது கற்பித் தருவருள்
 முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரரு மடிபேணப்
 பத்துத் தலை தத்தக கணை தொடு
 ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு
 பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியி விரவாகப்
 பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய
 பச்சைப் புயல் மெச்சத் தரு பொருள்
 பட்சத்தொடு ரடவித் தருள்வது மொரு நாளே
 தித்தித் தெய வொத்தப் பரிபுர
 நிர்த்தப் பதம் வைத்துப் பயிரவி
 திக்கொக்கந டிக்கக் கழுக்கொடு கழுதாட

திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்

தொக்குத் தொகு தொக்குத் தொகு தொகு
சித்ரப் பவிரிக்குத் திரிகடக எனவோதக்
கொத்துப் பறை கொட்டக் களமிசை
குக்குக்கு குக்குக் குக்கு
குத்துப்புதை புக்கும் பிடியென முதுசுவகை
கொப்புற்றொழ நப்பற் றவுணரை
வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி
குத்துப்பட வொத்துப் பொரபல வபருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

வைரவர் துதி

தளம் பொலி மலரோனாதி வானவர் தாழ்ந்து போற்ற
வுளம் பொலி காசி மேவு முயிர்கள் செய்பாவமெலாங்
களம் பொலியாது தண்டங் கண்டற வொழிந்து முத்தி
வளம் பொலி வகை செய் கால வைரவற் கன்பு செய்வாம்.

பரமனை மதித்திடாப் பங்கையாசனன்
னொருதலை கிள்ளியே ஒழிந்தவானவர்
குருதியு மகந்தையுங் கொண்டு தண்டமுன்
புரிதரு வடுகனைப் போற்றி செய்குவாம்.

பட்டினத்தார் பாடல்

விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டவுனே உடலைச்
சுட்டுவிடப் போகின்றான் சுற்றத்தார் - பட்டினம்
டென் நேரமும் சிவனை யேற்றாங்கள் போற்றாங்கள்
சொன்னேன் அதுவே சுகம்.

திருப்போரூர் சந்நிதி முறை

நோயுற் றடராமல் நொந்துமனம் வாடாமல்
பாயில் கிடவாமல் பாவியேன் - காயத்தை
ஓர் நொடிக்குள் நீக்கியெனை ஒண் போரூர் ஐயாநின்
சீரடிக்கீழ் வைப்பாய் தெரிந்து.

கன்றழைக்கு முன்னே கருதிவரும் ஆப்போல்
நின்றழைக்கும் நாயேற்கு நேர்தோன்றி ஒன்றினுக்கும்
அஞ்சாதே வாவென்று அழைப்பாய் தென் போரூர்
எஞ்சாதே பேரருளால் இன்று.

வரலாற்றுப் பாதையிலே.....!

ஈழவள நாட்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் சங்கிலிமன்னன் ஆண்ட காலத்திலே வளம்பல கொண்ட பகுதிகளில் ஆனைமடுவம் என்ற ஹைக்கப்பட்டு பிற்காலத்தில் ஆனைக்கோட்டை என மருவிய வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நன்னிலத்தில் ஆறுகால்மடம் என்னும் பகுதியில் மயிலு வீதியின் கண்ணே சிறந்த சிவபக்தராம் ஐயாத்துரை செல்லம் தம்பதிகள் சிறப்புற்று வாழும் நாளில், பிள்ளை இல்லாக் குறை யொரிதும் இவர்களை வாட்டியது. குலதெய்வமான அம்மனை நாள்தோறும் கும்பிட்டதன் பலனாக தவம்புதல்வியாக கனகாம்பிகை யும், குணமணியாய் குலராணியும், குலக்கொழுந்தாய் மன்மதராசா வும், தேவியாம் ரதிதேவியென மக்கட் செல்வங்களைப் பெற்று நிறைவுடனே வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தனர். குடும்பத்தில் மூத்த பெண்ணதனால் கனகாம்பிகை அன்பு, பொறுமை, பண்பு எனப் பேணி மற்றவர் மெச்சும்படி வாழ்ந்தார். கனகாம்பிகை என்ற பெயர் கனகம் என்றே அன்புடன் அழைக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. அழகு, கல்வி என சகலதும் ஒருங்கே பெற்ற மகளை திருமண பந்தத்தில் இணைக்கவென இருந்த வேளையில்

அளவெட்டிப்பதி தன்னில் அலுக்கைப் பகுதியில் வாழ்ந்து வந்த உத்தமனார் சரவணமுத்து சின்னம்மா தம்பதிகளுக்கு செல்வத்துள் செல்வம் மக்கட் செல்வம் என நாச்சியிள்ளை, நாகேஸ்வரி, மனோன்மணி, கந்தசாமி, செல்லமுத்து, தியாகு, பூபதி, ராணி, மகேந்திரன், இரத்தினம் என புதல்வி, புதல்வரைப் பெற்று பெருவாழ்வு வாழ்ந்தனர். திருமண வாழ்வில் பிள்ளைகள் இணைந்துவிட தர்மசீலராம் கந்தசாமிக்கும் இறையருளாளர் கனகாம்பிகைக்கும் திருமணம் முடித்து இல்லற வாழ்வில் இணைய

வழி வகுத்தனர் பெற்றோர். இவர்களது இனிய இல்லறத்தில் பயனாக, வசந்தகுமாரி, வசீகரன், சிறீதரன், சேகரன், வளர்மதி, கமலாம்பிகை, கருணாகரன், தயாபரன், சசீகரன் எனப் பிள்ளைகளைப் பெற்று வளமாக வாழ்வு வாழும் நாளில் பிள்ளைகளின் தக்கவயதறிந்து பருவத்தே பயிர் செய்வது போல திருமண பந்தத்தில் இணைத்திட வசந்தகுமாரிக்கு ஆனந்தராசாவையும், வசீகரனுக்கு கோமளாவையும், சிறீதரனுக்கு சுபாசினியையும், சேகரனுக்கு சிவப்பிரியாவையும், வளர்மதியை கருணாசலத்திற்கும், கமலாம்பிகைக்கு சுதாகரனையும், கருணாகரனுக்கு ஜெயசிதாவையும், தயாபரனுக்கு சுபலதாவையும் திருமணம் செய்து அவரவர் வாழ்க்கை தனிவழி தொடர வழி வகுத்தனர். அவரவர் வழியே போனாலும் பேரக்குழந்தைகள் பெரும் பேறாய்க்கருதி பெருமையுடன் வாழும் நாளில் இடம் பெயர்வு காரணமாக இந்தியா சென்று மகளுடன் சிலகாலம் வசித்துவிட்டு தன் மண்ணில் வாழ்ந்து இறப்பது மேல் எனக் கருதி தன்வீட்டில் வசிக்கும் நாளில் வைர வரையும், அம்மனையும் குல வழியாடாய் வழியட்டு மன மகிழ்வுடன் இருந்து வந்தார். வாழ்வு போதுமென்று காலனவன் கணக்கெடுத்தான். திடீரென ஏற்பட்ட நோயின் காரணமாக சிலநாட்கள் சிரமம் பட்டார். அகவை 62ல் 29.05.2006 அன்று திங்கட்கிழமை வளர்பிறை துதியை திதியில் இரவு 9 மணி 25 நிமிடமதில் உறக்கமதில் மீளா உறக்கம் அடைந்தாரே!

அன்னாரது வாழ்வு நிறைவுடை வாழ்வு என்றும் அன்னாரது ஆன்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக!

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

தனிமரமானேன்.....!

பூவோடும், பொட்டோடும் போய்ச் சேர - நினைத்தென்னை
தனிமரமாய் தவிக்கவிட்டாய்!

பலகாலம் வாழ்வென்று பகற் கனவு கண்டேனே!

பார்த்து பரிதவிக்க பாவிசை விட்டெங்கு - சென்றாய்!

வள்ளுவனும், வாசுகியும் வாழ்ந்த வாழ்வு நல்வாழ்வு

வாழ்ந்த வாழ்வெல்லாம் கனவாகிப் போனதெங்கே?

மீண்டும் நீ வருவாய் என விழிமூடாதிருக்கின்றேன்.

(கணவன்)

அலைகடல் துரும்பானோம்.....!

மின்னாமல் முழங்காமல் முடிவொன்றும் தெரியாமல்

எங்கு சென்றாயம்மா?..... ஏனிந்த அவசரமோ?

நித்திரையாய் இருப்பீர்களென்று நிம்மதியாய் நாமிருந்தோம்!

இடியேறு கேட்ட நாகம் போல் ஏங்கியே நிற்கின்றோம்

போனவழி தெரியவில்லை போக்கிடமும் எமக்கில்லை

அன்னையாயில்லாமல் ஆசனாய் மந்திரியாய்

எமையெல்லாம் அன்பாலே வழி நடாத்தி

வையகத்து வாழ்வாங்கு வாழ வழி செய்தாய்!

ஆயிரம் உறவுகள் இருந்தாலும் - தாயே!

உன் உறவு தாரணியில் மிகப் பெரிது

தாயில்லாக் குஞ்சுகள் போல் ஏங்கித் தவிக்கின்றோம்

தேறுதலைத் தந்தைம்மை தேற்றி விட வராயோ!

(பிள்ளைகள்)

கண்ணீர் கரைகின்றோம்.....!

அன்பான மாமியும்மை அன்னையாய் நினைத்தோமே!
மருமக்கள் என்றும்மை வேற்றுமை கொண்டதில்லை!
உங்கள் அன்புக்கு ஈடில்லை, இணையில்லை
எமதன்பில் குறை கண்டோ சொல்லாமல் சென்றீர்கள்?
இன்று இருளாகிப் போனது இல்லமும், இதயங்களும்
வெந்து மாள்கின்றோம் வெந்துயர் தீர்ப்பவர் யார்?
அள்ளி அகணத்தவயிர் அரனடி சென்றாலும்
நித்தம் சாந்தி பெற நிமலனை வேண்டுகின்றோம்!

(மருமக்கள்)

எங்கு சென்றாய் எமை விட்டு?

அம்மம்மா, அப்பம்மா என ஆசையாய் அன்பொழுக

- நாமிருந்தோம்!

அன்புடனே பல கதைகள் ஆர்வமுடன் சுவனவீர்கள்!

வண்ண நிலாக்காட்டி நல்லமுதூட்டுவீர்கள்!

இன்று ஏனிந்த மெளனம்?

நித்திரையாயிருந்தீர்களென நிறைவுடனே நாமிருந்தோம்!

காலையில் நாம் கண்விழித்தால் எல்லோர் முகங்களிலும் ஏனிந்த

- கண்ணீர்.

(பேரப்பிள்ளைகள்)

மீண்டும் வாராயோ.....!

ஒரு கொடியில் பிறந்தாலும் உன்னன்புக் கீடில்லை
வெங்கோபங் கொண்டதில்லை! வெறுப்புற்று பேசியதில்லை!
எந்நாளும் உன்முகம் எம்முன்னே நிற்கையிலே
ஒரு வார்த்தை சுவராது ஏனிந்த உறக்கமம்மா!
உற்றவரும் மற்றவரும் ஏங்கித் தவிக்கையிலே
மீளாவுறக்கம் விட்டு மீண்டும் வரமாட்டாயோ!

சகோதர, சகோதரிகள்,
மைத்துணன், மைத்துனி,
உறவினர்கள்.

அறவோம் பலதாம்

வாழ்வில் சொர்க்கம் (6)

தினசரி வருமானம்,
நோயில்லாதவுடல்,
அன்பான மனைவி
நிரியமான வார்த்தை பேசும் உறவினர்
தனக்கடங்கிய குழந்தைகள்
பொருள்வர வாழிவகுக்கும் கல்வி

இவை மனிதனுக்கு இருந்தால் வாழ்வு சொர்க்கம்

பஞ்சபூதங்கள்

1. அம்பு - வேலூர்
2. தேம்பு - திருவண்ணாமலை
3. வாயு - கானகஸ்தி
4. ஆகாயம் - விரிஞ்சிபுரம்
5. ப்ருத்வி - காஞ்சிபுரம்

உடலில் நவக்கிரகங்கள்

சூரிய மண்டலத்தின் பிரதிப் பிம்பமே மனிதன் மனிதனின் உடற் சவற்றுக்கள் நவக்கிரகங்களினால் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப் பட்டுள்ளன.

சூரியன் சிரசிலும்,
புதன் நுரையீரல்களிலும்,
சுக்கிரன் இருதயத்திலும்,
பூமி வயிற்றிலும்,
சந்திரன் கல்லீரலிலும்,
செவ்வாய் கைகளிலும்,
குரு ஆண் உறுப்புகளிலும்,
சனி கால்களிலும்

நித்யாவஸ்தை செய்கின்றனர்.

கௌரீ காப்பு

விநாயகர் துதி
திருச்சிச்சிற்றம்பலம்

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய்ப் புனைவதற்கு
என்னின் றருள்செய் எலிவா கனப்பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடு பொ ருட்குற்றம் சோர்வுதரும்
எக்குற்றமும் வராமற்கா.

வேண்டுகற் கூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மா தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திவேன்
எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக்குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக் காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்து வந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
கூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மா காளிதாயே
கொடிய மகிஷாசுரனைக் கூறுபோட்டவளே
அசுரக் குணம்யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைத்தல்லோபதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
அரனை நினைத்தல்லோ அம்மா நீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய்
ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்றுநீ நோன்பிருந்தாய்
விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்

அம்மா உமையகைணத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே
 வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிவீர்
 நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிவாய்
 காப்பைப் புனைந்துவிடு காலையம் ஓட்டிவிடு
 நூலைப் புனைந்துவிடு நூண்ணறிவை உண்டிவிடு
 வல்லமையைத் தந்துவிடு வையத்தில் வாழ்விடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கே அருட்காப்பு அருளுமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான் விரும்பும் காப்பை நலமுடன் தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்கு தீருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி வாருமம்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே!
 ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம்பிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால் பழுங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தாறேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியரே காசினிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியரே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்து வரும்

தொடர்ந்து அணியவோர்க்கு தொடர்தெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணியவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் பெருகீவரும்
 நம்பி அணியவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகீவரும்
 நாள்சுக் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்து வரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்திரியே
 குங்குமப் பச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமை முடிந்ததென்று
 ஏய்யம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ்சுடரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலைபோற் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்துகாட்டுமடி
 சொல்லற்கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிகு
 பக்தி மனதுடனே பரவியணியவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால உணர்வு முண்டு
 எச்சகத்தி லோள்களெல்லாம் ஏற்றிடு யமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவியகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கரியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அபிராமிப்பட்டர் அருளிய அபிராம் அந்தாதி

காப்பு

தாரமர் கொன்றையும் சண்பகமாலையும் சாத்தும் தில்லை
உயர்த்தம் பாகத்து உமைமைந்தனே உலகேழும் பெற்ற
சீர்விராமி அந்தாதி எப்போதும் என் சிந்தையுள்ளே
காரமர் மேனிக் கணபதியே நிற்கக் கட்டுரையே.

நூல்

உதிக்கின்ற செங்கதிர் உச்சித் திலகம் உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளம் போது மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக் குங்குமத் தோயமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்றன் விழுத்துணையே!

துணையும் தொழுந்தெய்வமும் பெற்றதாயும் சுருதிகளின்
பணையும் கொழுந்தும் பதிகொண்ட வேரும் பனிமலர்ப்பூங்
கணையும் கருப்புச் சிலையுமென் பாசாங்குசமும் கையில்
அணையும் திரிபுர சுந்தரி அறிந்தனையே

அறிந்தேன் எவரும் அறியா மறையை அறிந்து கொண்டு
செறிந்தேன் உனது திருவடக்கே திருவே வெருவிப்
பிறிந்தேன் நின் அன்பர் பெருமை எண்ணாத கருமநெஞ்சால்
மறிந்தே விழும் நரகுக்கு உறவாய மனிதரையே.

மனிதரும் தேவரும் மாயா முனிவரும் வந்து சென்னி
குனிதரும் சேவடிக் கோமளமே கொன்றை வார்சடைமேல்
பனிதரும் திங்களும் பாம்பும் பகீரதியும் படைத்த
புனிதரும் நீயும் என் புந்தி எந்நாளும் பொருந்துகவே.

வொருந்திய முப்புரை செப்புரை செய்யும்புணர் முலையால்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குல் மனோம்மணி வார்சடையோன்
அருந்திய நஞ்சு அமுதாக்கிய அம்பிகை அம்புயமேல
திருந்திய சுந்தரி அந்தரி பாதம் என் சென்னியதே.

சென்னியது உன் வொன் திருவடித்தாமரை சிந்தையுள்ளே
மன்னியது உன்திருமந்திரம் சிந்தூர வண்ணப்பெண்ணே
முன்னிய நின் அடியாருடன் சுவடி முறைமுறையே
பன்னியது என்றும் உன்றன் பரமாகம பத்ததியே.

ததியறு மத்திற் சுழலும் என் ஆவிதளர் விலதோர்
கதியறு வண்ணம் கருது கண்டாய் கமலாலயனும்
மதியறு வேணி மகிழ்நனும்மாலும் வணங்கியென்றும்
துதியறு சேவடியாய் சித்துராணை சுந்தரியே.

சுந்தரி எந்தை துணைவி என் பாசத்தொடரை வயல்லாம்
வந்தரி சிந்தூர வண்ணத்தினாள் மகிடன் தலைமேல்
அந்தரி நீலி அழியாத கன்னிகை ஆரணத்தோன்
சுந்தரி கைத்தலத்தாள் மலர்ந்தாள் என் கருத்தனவே.

கருத்தன எந்ததைதன் கண்ணன் வண்ணக் கனகவெற்பிற்
பெருத்தன பால் அழும் பிள்ளைக்கு நல்கின பேரருள்சுவர்
திருத்தன பாரமும் ஆரமும் செங்கைச் சிலையும் அம்பும்
முருத்தன முரலும் நீயும் அம்மே வந்தென் முன் நிற்கவே.

நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் நினைப்பதுன்னை
என்றும் வணங்குவது உன்மலர்த்தாள் எழுதாமரையின்
ஒன்றும் அரும்பொருளே அருளே உமையே இமயத்து
அன்றும் பிறந்தவளே அழியா முத்தி ஆனந்தமே

அபிராமி அந்தாதி முற்றிற்று

மாரியம்மன் தாலாட்டு

விநாயகர் துத்

காப்பு

கொச்சகக் கல்ப்பா

புதலத்தில் யாவர்க்கும் பேராதரவா யென்னாளும்
மாதரசி யென்று வாழ்த்துகின்ற மாரியம்மன்
சீதரனார் தங்கை சிறப்பான தாலாட்டைக்
காதாலுடனோதக் கணபதியுங் காப்பாமே.

வெண்செந்துறை

முந்திமுந்தி விநாயகரே முக்கணனார் தன்மகனே
கந்தருக்கு முன்பிறந்த கற்பகமேமுன்னடவாய்
வேலவர்க்கு முன்பிறந்த விநாயகரே முன்னடவாய்
வோம்படியிற் பிள்ளையாரே விக்கினரேமுன்னடவாய்
பேழைவயிற்றோனே பெருச்சாலிவாகனரே
காரணமால்மருகா கற்பகமே மெய்ப்பொருளே
சீரான நல்மருகா செல்வக் கணபதியே
ஒற்றைக் கொம்போனே யுமையாள் திருமகனே
கற்றைச் சடையணிந்த கங்கா தரன்மகனே
வித்தைக்கு விநாயகனே வெண்ணையுண்டோன் மருகா
மத்தக்கரிமுகவா மாயோன்மருகோனே
ஐந்துகரத்தோனே யானை முகத்தோனே
தந்திமதவாரணனே தற்பரனேமுன்னடவாய்
நெஞ்சிற் குடியிருந்து நீயெனக்குமுன்னடவாய்
பஞ்சஞ்சமெல்லடியாள் பார்வதியாள் புத்திரனே
வேழ முகத்தோனே விநாயகரேமுன்னடவாய்
தாழ்விலாச்சங்கரனார் சற்புத்திராவாருமையா

முன்னடக்கும் பிள்ளையார்க்கு கண்ணடக்கம் பொன்னாலே
 கண்ணடக்கம் பொன்னாலே காற்சிலம்புமுத்தாலே
 முத்தாலே தண்டைகொஞ்ச முன்னடவாய் பிள்ளையாரே
 செல்வக் கணபதியுன் சீர்பா தம்நான் மறவேன்.

சரஸ்வதி துதி

தாயேசரஸ்வதியே சங்கரியேமுன்னடவாய்
 என் தாயே கலைவாணி யேகவல்லிநாயகியே
 வாணிசரஸ்வதி வாக்கில்குடியிருந்து
 என்னாவிற் குடியிருந்து நல்லோசைதாருமம்மா
 கமலாசனத்தாலே காரடிபெற்றவளே
 என் - குரலிற் குடியிருந்து கொஞ்சடிபெற்றவளே
 என்னாவுதவறாமல் நல்லோசை தாருமம்மா
 மாரியம்மன் தன்கதையை மமைகிழ்ந்துநான் பாட
 சரியாக என்னாவில் தங்கி குடியிருமம்மா
 கன்னனார் மாரிமுத்தே கைதொழுது நான் பாட
 பின்னமில்லாமல் பிறகிருந்துகாருமம்மா
 மாயிமகமாயி மணிமந்திரசேகரியே
 ஆயிவுமையானவளே ஆதிசிவன் தேவியரே
 மாரித்தாய்வல்லவியே மகராசிவாருமம்மா
 மாயன்சகோதரியே மாரிமுத்தே வாருமம்மா
 ஆயன்சகோதரியே ஆஸ்தானமாரிமுத்தே
 தாயேதுரந்தரியே சங்கரியே வாருமம்மா
 திக்கெல்லாம்போற்று மெக்காலதேவியரே
 எக்காலதேவியரே திக்கெல்லாம் நின்ற சக்தி
 கன்னபுரத்தாளே காரணசவுந்தரியே
 காரணசவுந்தரியே நாரணனார் தங்கையம்மாள்
 நாரணனார் தங்கையம்மாள் நல்லமுத்துமாரியே

நல்லமுத்துமாரியரே நாககன்னி தாயாரே
 உன் - கரகம்பிறந்ததம்மா கன்னனூர் மேடையிலே
 உன் - வேம்பு பிறந்ததம்மா விஜயநகர் பட்டணமாம்
 உன் - சூலம் பிறந்ததம்மா துலங்குமணி மண்டபத்தில்
 உன் - அலகு பிறந்ததம்மா அயோத்தி நகர்பட்டணமாம்
 உன் - பிரம்பு பிறந்ததம்மா பிச்சாண்டி சந்நிதியாம்
 உன் - உடுக்கை பிறந்ததம்மா உத்திராட்ச பூமியிலே
 உன் - பம்பை பிறந்ததம்மா பளிங்குமாமண்டபத்தில்
 உன் - கருத்து பிறந்ததம்மா கஞ்சுகிரியந்திரபுரம்
 உன் - மருளர் தழைக்கவம்மா வையங்களீடேற
 உன் - குமரரவர்க்கந்தான்றழைக்க கொம்பனையே மாரிமுத்தே
 உனக்கு - மூன்று கரகமம்மா முத்தான நற்கரகம்
 உனக்கு - ஐந்து கரகமம்மா அசைந்தாடும் பொற்கரகம்
 உனக்கு - ஏழு கரகமம்மா எடுத்தாடும் பொற்கரகம்
 உனக்கு - பத்து கரகமம்மா பதிந்தாடும் பொற்கரகம்
 வேம்பிலையும் பொற்கரகம் வீதி விளையாடுவர
 ஆயிரங்கண்ணுடையாள் அலங்காரிவா ருமம்மா
 பதினாயிரங் கண்ணுடையாள் பராசக்திவா ருமம்மா
 துலுக்காணத்தெல்லையெல்லாம் குலுக்காடப் பொண்பிறந்தாய்
 துலுக்காணத் தெல்லைவிட்டு துரந்தரியே வாருமம்மா
 தாயே துரந்தரியே சங்கரியே வாருமம்மா
 மலையாளதேசமெல்லாம் விளையாடப் பெண் பிறந்தாய்
 மலையாள தேசம் விட்டு வாருமம்மாயிருந்தமுகம்
 சமைந்தாய்சமயபுரம் சாதித்தாய் கன்னபுரம்
 இருந்தாய் விலாடபுரம் இனியிருந்தாய் தாய் கன்னபுரம்
 சமயபுரத்தாளே சாம்பிராணி வாசகியே
 சமயபுரத்தெல்லைவிட்டுத் தாயாரே வாருமம்மா
 கன்னபுரத்தாளே காரணசுவந்தரியே

கன்னபுரத்தெல்லைவிட்டு காரணியே வந்தமரும்
கடும்பாடியெல்லையெல்லாம் காவல்கொண்ட மாரிமுத்தே
கடும்பாடியெல்லைவிட்டுக் கட்டழகிவாருமம்மா
உளத்துக்கட்பமர்ந்தவளே உதிரபலிகொண்டவளே
உளத்துக் காட்டைவிட்டு உத்தமியே வாருமம்மா
படவேட்டமர்ந்தவளே பரசுராமனைப் பெற்றவளே
படவேட்டைவிட்டுமெள்ள பத்தினியே வாருமம்மா
பெரியபாளையத்தமர்ந்த பேச்சியெனும்மாரியே
பெரியபாளையத்தைவிட்டு பேரரசி வாருமம்மா
ஆரணி பெரியபாளையமாம் அதிலிருக்கும்மாற்றங்கரை
ஆற்றங்கரைமேடைவிட்டு ஆச்சியரே வாருமம்மா
வீரம்பட்டணமமர்ந்த வேதாந்தமாரிமுத்தே
கோலியனூரெல்லையிலே குடிகொண்ட மாரியரே
அந்தரத்திற்றேரோட அருகே செடிலசைய
உச்சியிற்றேரோட உயரச்செடிலசைய
மச்சியிற்றேரோட மகரச்செடிலசைய
பக்கங்கயிரோட பகரச்செடிலசைய
ஆண்டகுருதேசிகரை அறியாதமானிடரை
தூண்டிவிட்டாட்டி வைக்கத் தோன்றினாய் நீயொருத்தி
சத்தியாய் நீயமர்ந்தாய் தனிக்குட்டி காவுகொண்டாய்
எல்லையிலே நீயமர்ந்தாய் எருமைக்கிடாய் காவுகொண்டாய்
உன்னைப்போல் தெய்வம் உலகத்தில் கண்டதில்லை
என்னைப் போல் பிள்ளைகள் தா னெங்குண்டு வையகத்தில்
கோர்த்தமுத்துவடமசைய கொங்கைவெண்டும்பாலொழுக
ஏற்றவர்க்குவரந்தருவாய் எக்காலதேவியரே
எக்காலதேவியரே திக்கெல்லாமாண்டவளே
திக்கெல்லாமாண்டவளே திகம்பரியேவாருமம்மா
முக்கோணசக்கரத்தில் முதன்மையாய் நின்ற சக்தி

அக்கோணந் தன்னில் வந்து ஆச்சியரே வந்தமரும்
 தாயே துரந்தரியே சங்கரியே வாருமம்மா
 மாயிமருளியரே மணியந்திரசேகரியே
 வல்லாண்மைக்காரியரே வழக்காடும் மாரிமுத்தே
 வல்லவரைக்கொன்றாய் வலியவரை மார்பினந்தாய்
 நீலிகபாலியம்மா நிறைந்த திருச்சூலியரே
 நாலுமூலையோமகுண்டம் நடுவேகனகசபை
 கனகசபை வீற்றிருக்கும் காரணசவுந்தரியே
 காரணசவுந்தரியே நாரணனார் தங்கையரே
 நாரணனார் தங்கையரே நல்லமுத்துமாரியரே
 நடலைச்சுடலையம்மா நடுச்சுடலைதில்லைவனம்
 தில்லைவனத்தெல்லைவிட்டு திரும்புமம்மாயிருந்தமுகம்
 வார்ப்புச்சிலையாளே வச்சிரமணித்தோரளே
 தூண்டித்துடைபெருமன் தூண்டிமுள் ளுகைபெருமன்
 மண்டையிலேகைத்தமுள் ளு மார்புருகிபோகும்மா
 பக்கத்திறறைத்தமுள் ளு பதைத்துத்தாடிக்குதம்மா
 தொண்டையிலேகைத்தமுள் ளு தோளுருவிப் போகும்மா
 கத்திபோல்வேப்பிலையே கதறவிட்டாய் லோகமல்லாம்
 ஈட்டிபோல் வேப்பிலையை யினியனூப்பியக் கொண்டவளே
 பத்திரிக்குள்ளிருக்கும் பாவனையையாரறிவார்
 வேப்பிலைக்குள்ளிருக்கும் வித்தைகளையாரறிவார்
 செடிலோதுடைபெருமன் தூண்டிமுள் ளுகைபெருமன்
 தூண்டிமுள்ளைத்தூக்கி துடுக்கடக்கும் மாரிமுத்தே
 ஒற்றைச்செடிலாட ஊரனைத்தும் பொங்கலிட
 இரட்டைச் செடிலாட யிரண்டணியம் பொங்கலிட
 பக்கச்செடிலாட படையன்னர்கொக்கரிக்க
 பரமசிவன் வாசலிலே பாற்பசுவகாவுகொண்டாய்
 ஏமனிடவாசலிலே எருமைகிடாகாவுகொண்டாய்

எருமை கிடாகாவு கொண்டாய் எக்காலதேவியரே
 எக்காலதேவியரே திக்கெல்லாமாண்டசக்தி
 காசிவள நாட்டாளே கன்னியாகுமரியரே
 காசிவள நாட்டைவிட்டு கட்டழகி வாருமம்மா
 ஊசிவள நாடு உத்தியாகுமரிதேசம்
 அறியாதான் பாடுகிறேன் அம்மைத் திருக்கதையை
 தெரியாதான்பாடுகிறேன் தேவித்திருக்கதையை
 எட்டென்றாலிரண்டறியேன் ஏழையம்மாவுன்னாடிமை
 பத்தென்றாலொன்றறியேன் பாலனம்மாவுன்னாடிமை
 பாடவகையறியேன் பாட்டின் பயனறியேன்
 வருத்தவகையறியேன் வர்ணிக்கப் பேரறியேன்
 பேருமறியேனம்மா பெற்றவளையென் தாயே
 குழந்தைவருந்துறது உன்கோவிலுக்குக் கேட்கிலையோ
 மைந்தன்வருந்துறது உன்மாளிகைக்குக் கேட்கிலையோ
 பாலன்வருந்துறது பார்வதியே கேட்கிலையோ
 கோயிற்கடிமையம்மா கொண்டாடும் பாலகண்டி
 மாளிகையை விட்டு மாதாவும் வாருமம்மா
 சந்நிதியைவிட்டு தாயாரும் வாருமம்மா
 அரண் மனையைவிட்டு ஆத்தாளே வாருமம்மா
 கோயிற்கடிமையம்மா கொண்டாடும் பாலகண்டி
 சந்நிதிமைந்தனம்மா சங்கரியேபெற்றவளே
 வருந்தியழைக்கின்றேன்நான் வண்ணமுகங்காணாமல்
 தேடியழைக்கிறேன் நான் தேவிமுகங்காணாமல்
 ஏழைக்குழுந்தையம்மா எடுத்தோர்க்குப் பாலகண்டி
 பாலன் குழுந்தையம்மா பார்த்தோர்க்குப் பாலகண்டி
 மைந்தன் குழுந்தையம்மா மகராசிகாருமம்மா
 கல்லோடியுன்மனது கரையலையோ எள்ளளவும்
 இரும்போடியுன் மனது இரங்கலையோ எள்ளளவும்

கல்லும் கரைந்திடுமுன் மனங்கரையாதென்னவிதம்
 இரும்புமுருகிடுமுன் இதயமுருகா தென்னவிதம்
 முன்செய்த தீவினையோ முற்காலத்தும்பயனோ
 பெரியோர்கள் செய்த தீவினையோ பெற்றவளே சொல்லுமம்மா
 ஏதுமறியேனம்மா ஈஸ்வரியே சொல்லுமம்மா
 கரும்பாடி எல்லையிலே கட்டழகி வீற்றிருப்பாய்
 கரும்பாடி யெல்லைவிட்டு கட்டழகி வாருமம்மா
 கரசுத்தழகியரே கட்டழகி மாரிமுத்தே
 கரகத்துமீதிருந்து கட்டழகி கொஞ்சமம்மா
 கும்பத்தழகியம்மா கோபாலன் தங்கையரே
 கும்பத்துமீதிருந்து கொஞ்சமம்மா பெற்றவளே
 கொஞ்சமம்மா பெற்றவளே குறைகளொன்றும் வாராமல்
 உனக்கு - பட்டுப்பளபளவென பாடகக்கால் சேராட
 உனக்கு - முத்துமொளமொளென்ன மோதிரங்கால் சேராட
 உலகமெல்லாமுத்தெடுக்க உள்படிதான் வந்தாய்
 தேசமெல்லாம் முத்தெடுப்பாள் தேவி கன்னனூராளே
 முத்தெடுத்துத் தான்புகுந்தாய் உத்தமியே மாரிமுத்தே
 உனக்கு - ஈச்சங்குறக்சுடை யிருக்கட்டும் பொன்னாலே
 உனக்கு - தாழங்குறக்சுடை தனிக்கட்டும் பொன்னாலே
 குறக்சுடைமுத்தெடுத்து கொம்பனையே நீ புகுந்தாய்
 கோயிலின் சந்தடியில் சுவப்பிட்டால் கேளாதோ
 அரண்மனைச் சந்தடியில் அழைத்தாலும் கேளாதோ
 மாளிகையின் சந்தடியில் மாதாவே கேட்கிலையோ
 மக்களிடசந்தடியோ மருமக்கள் சந்தடியோ
 பிள்ளைகளின் சந்தடியோ பேரன்மாரசந்தடியோ
 அனந்தம்பெருமையோ ஆசாரச் சந்தடியோ
 சந்தடியை நீக்கியம்மா தாயாருமிங்கேவா
 கொல்லிமலையாண்டவனைக் குமரகுருபரனை

காத்தவராயனைத்தான் கட்டழகிதானழையும்
 தொட்டியத்துச் சின்னானை துரைமகனைத் தானழையும்
 மதுரைவீர்ப்பனையென் மாதாவேதானழையும்
 பாவாடையானைத்தான் பத்தினியே தானழையும்
 கருப்பண்ணசுவாமியையும் கட்டழகி தானழையும்
 சங்கிலி கருப்பனைத்தான் சடுதியிற்றானழையும்
 முத்தாலுராவுத்தன் முகையுள்ளசேவகரை
 வெட்டிக்கலித்துவரும் வேதாந்தமாரிமுத்தே
 பெரியபாளையத்தமர்ந்த பேச்சியரே மாதாவே
 பாளையக்காரியம்மா பழகாரிமாரிமுத்தே
 கன்னனார்மாரிமுத்தே கலகலென நடனமிடும்
 உன்னைப்பணிந்தவர்க்கு உற்றதுணை நீயிரம்மா
 ஆதிபரமேஸ்வரியே அருகே துணை நீயிரம்மா
 உன்னைப் போல் தெய்வத்தை உலகத்தில் கண்டதில்லை
 என்னைப் போல் மைந்த வரங்குமுண்டு வைபகத்தில்
 உன் - மகிமையறிந்தவர்கள் மண்டலத்தில் யாருமில்லை
 உன் - சேதியறிவாரோ தேசத்துமானிடர்கள்
 உன் - மகிமையையானறிந்து மண்டபத்தில் பாடவந்தேன்
 உன் - மகிமையறியாதுலகில் மாண்டமனுக்கோடியுண்டு
 உன் - சேதியறியாதுலகில் செத்தமனுக்கோடியுண்டு
 தப்புப்பிழைவந்தாலும் சங்கரியே நீ பொறுத்து
 ஆறுதப்பு நூறுபிழை அடியார்கள் செய்ததெல்லாம்
 மனது பொறுத்து மனமகிழ்ச்சியாகவேணும்
 தேன்மனம் பொறுத்து தீர்க்கமுடர்ட்சியம்மா
 கொண்டுமனம் பொறுத்து கொம்பனையே காருமம்மா
 கார்க்கடனுனக்கு காரணசுவந்தரியே
 காரடிபெற்றவளே காலுதலை நோகாமல்
 வேணுமென்று காரடிநீ வேப்பஞ்சிலையாளே

பக்கத்துணையிருந்து பாலகனைக்காருமம்மா
 பொரிபோலெழும்பிநீ பூரித்து ஆலித்து
 ஆலித்து நீயெழும்பி ஆத்தாளிறக்கும்மா
 சிரசினிற்முத்தையம்மா தற்காத்து நீயிறக்கும்
 முகத்தினில் முத்தையம்மா முன்னுதாய் நீயிறக்கும்
 கழுத்தினில் முத்தையம்மா கட்டழகி நீயிறக்கும்
 தோளினில் முத்தையம்மா தூரந்தரியே நீயிறக்கும்
 மாம்பினில் முத்தையம்மா மாதாவே நீயிறக்கும்
 வயிற்றினில் முத்தையம்மா வாடிவழகி நீயிறக்கும்
 துடையினில் முத்தையம்மா தேவியே நீயிறக்கும்
 முழுங்காலில் முத்தையம்மா மீனாட்சி நீயிறக்கும்
 கணுக்காலில் முத்தையம்மா காமாட்சி நீயிறக்கும்
 பாதத்தில் முத்தையம்மா பாரினிலிறக்கிவிடும்
 பூமியிலிறக்கிவிடும் பெற்றவளே காருமம்மா
 பெற்றவளே தாயே பேரரசிமாரிமுத்தே
 உற்றதுணை நீயிருந்து உகந்தரியே காருமம்மா
 உன்னை விடபுமி தன்னில் உற்றதுணை வேறுமுண்டோ
 பக்கத்துணையிருந்து பாதுகாத்தூரட்சியம்மா
 செக்கச்சிவந்தவளே செங்கண்ணன் தங்கையரே
 மங்கையெனும் மாதரசி மகராசிகாருமம்மா
 திங்கள் வதனியரே தேவி கன்னனூராளே
 எங்கள் குலதேவியரே ஈஸ்வரியே கண்பாரும்
 மங்கள் விநோதி மாதாவோ கண்பாரும்
 ஏழுக்கிரங்காமல் இப்படியே நீயிருந்தால்
 வாழ்வதுதானெக்காலம் வார்ப்புச்சிலையாளே
 ஆயிமகமாயி ஆரணங்கு சொற்காரணியே
 மாயிமகமாயி மணிமந்திரசேகரியே
 இரங்கிரங்குந்தாயாரே யொங்களைக் காப்பாற்றாமம்மா

மாரித்தாய் வல்லவியே மகராசிகாருமம்மா
 வீரணன்சோலையிலே ஆரணம் தானசக்தி
 நீதிமன்னர்வாசலிலே நேராய்க் கொலுவிருந்தாய்
 கொலுவிருந்த சக்தியரே கோர்த்தமுத்து நீயிருக்கும்
 கோர்த்தமுத்துநீயிறக்கும் கொம்பனையே மாரிமுத்தே
 போட்டமுத்து நீயிறக்கும் பொய்யாதவாசகியே
 பொய்யாதவாசகியே புண்ணியவதி ஈஸ்வரியே
 செடிலோதுடைபெருமன் தூண்டிமுள்ளுகைபெருமன்
 அடங்காதமானிடரை ஆட்டி வைக்கும் மாரிமுத்தே
 துஷ்டர்கள் தென்டனிட்டு துடுக்கடக்கும் மாரிமுத்தே
 கண்டவர்கள் தென்டனிட்டு கலக்கமிடும் மாரிமுத்தே
 அண்டாத பேர்களைத்தான் ஆணவத்தைத்தானடக்கி
 இராஜாக்களெல்லோரும் நலமாகத் தான் பணிய
 மகுடமுடி மன்னர் மனோன்மணியைத் தான் பணிய
 கிரீடமுடிதரித்த கீர்த்தியுள்ளராஜாக்கள்
 மகுடமுடி மந்திரிகள் மன்னித்து தென்டனிட்டு நிற்க
 பட்டத்துரைகள் படைமுகத்தூராஜாக்கள்
 வெட்டிக்கெலித்துவரும் வேதாந்த வேதியர்கள்
 துஷ்டர்களைத் தானடக்கும் சூலிகபாலியம்மா
 அடங்காதமானிடரை யடிமைபலிகொண்டசக்தி
 மிஞ்சிவரும்ராட்சதரை வெட்டிவிருதுண்டகண்ணை
 தஞ்சமென்றமானிடரை தற்காக்கும்பராபரியே
 அவரவர்கள் தான் பணிய வாக்கினையைப் பெற்றவளே
 சிவனுடன் வாதாடும் சித்தாந்தமாரிமுத்தே
 அரனுடன் வாதாடும் ஆஸ்தான மாரிமுத்தே
 பிரமனுடன் வாதாடும் பெற்றவளே மாரிமுத்தே
 விஷ்ணுவுடன் வாதாடும் வேதாந்த மாரிமுத்தே
 எமனுடன் வாதாடும் எக்கால தேவியரே
 தேவருடன் வாதாடும் தேவிகன்னனூராளே

கன்னபுரத்தாளே காரணசவுந்தரியே
 காரணசவுந்தரியே கர்த்தனிடதேவியரே
 நெருப்பம்மா உன்சொருபம் நிஷ்டரூக் காரியரே
 அனலம்மா உன்சொருபம் ஆஸ்தான மாரிமுத்தே
 தனலம்மா உன்சொருபம் தரிக்கமுடி போகாது
 அண்டாநெருப்பேயம்மா ஆதிபரமேஸ்வரியே
 காத்தானைப் பெற்றவளே கட்டழகி மாரிமுத்தே
 தொட்டியத்துச் சின்னானை தொழுதுவர பண்ணசக்தி
 கருப்பனையுங் சுவவே தான் கண்டுபணியவைத்தாய்
 பெண்ண ரசிக்காகப் பிள்ளையைக் கழுவில் வைத்தாய்
 ஆண்டுகிக்காக மைந்தனைக்கழுவில் வைத்தாய்
 அடங்காதபிள்ளையென ஆண்டவனைக்கழுவில் வைத்தாய்
 துஷ்டெனென்று சொல்லி துடுக்கடக்கிக்கழுவில்வைத்தாய்
 பாரினில் முத்தையம்மா பத்தினியே தாயாரே
 வாரியெடுக்கவொரு வஞ்சியரையுண்டு பண்ணாய்
 முத்தெடுக்குந் தாதி மோகனப் பொண்ணெயென்று
 தாதியரைத்தானழைத்து தாயாரேமுத்தெடுப்பாய்
 முத்தெடுக்குத்தான் புகுந்தாய் உத்தமியாள் மாரிமுத்தே
 மாயிமகமாயி மணிமந்திர சேகரியே
 ஆயிவுமையவளே ஆதிசிவன் தேவியரே
 ஆதிசிவன் தேவியரே ஆஸ்தான மாரிமுத்தே
 பாரமுத்தைநீயிறக்கிப் பாலகனைகாரமம்மா
 காராடிபெற்றவளே காலுதலைநோகாமல்
 சொற்கேளாப்பிள்ளையென்று தூண்டிக்கழுவில்வைத்தாய்
 கழுதனைக்குமோர்வார்க்க கட்டழகியுண்டு பண்ணாய்
 நல்லதங்காளையுண்டு பண்ணாய் நற்கழுவுக்கு மோர்வார்க்க
 உரியில் தயிர்வார்க்க உத்தமியையுண்டு பண்ணாய்
 உன்மருமகளைக் காத்தாப்போ லிவ்வடிமையைக்காரமம்மா
 எவ்வளவு நேரமம்மா ஏறெடுத்துப் பாருமம்மா

கடுகளவு நேரமம்மா கண்பார்க்க வேணுமம்மா
 கண்பார்க்க வேணுமம்மா கடல்துயின்றோன் தங்கையரே
 கடைக்கண்ணால் நீ பார்த்தால் கடைத்தேறிபோவேனம்மா
 பாரளந்தோன் தங்கையரே பாலகனைக் காருமம்மா
 பேரரசிமாரிமுத்தே பிள்ளைகளுக்காருமம்மா
 மகமாயிமாரிமுத்தே மைந்தர்களைக்காருமம்மா
 பெற்றவளே மாரிமுத்தே பிள்ளைகளைக் காருமம்மா
 ஆண்டுகி மாரிமுத்தே அடிமைகளைக் காருமம்மா
 புணாரம் புண்டவளே பிள்ளைகளைக்காருமம்மா
 பாரமெடுக்கவம்மா பாலனாலாகுமோதான்
 புணாரந்தானெடுக்க பிள்ளையாலாகுமோ தான்
 பிள்ளையைக் காருமம்மா பெற்றவளே ஏன் தாயே
 வருத்தப்படுத்தாதே மாதாவே கண்பாரும்
 கண்பாரும் கண்பாரும் கனகவல்லித் தாயாரே
 பாலன்படுத்துயரம் பாக்கியவதி பார்க்கிலையோ
 மைந்தன்படுத்துயரம் மாதாவே பார்க்கிலையோ
 குழந்தைபடுத்துயரம் கொம்பனையே பார்க்கிலையோ
 சிற்றடிகள் படுத்துயரம் தேவியரே பார்க்கிலையோ
 புணாரமுத்திரையை பெற்றவளே தானிறக்கும்
 ஆபரணமுத்திரையை ஆத்தாளிறக்குமம்மா
 இறக்கிறக்குந் தாயாரே எங்களைக் காப்பாற்றாமம்மா
 அடிமைதனைக் காப்பாற்றி ஆண்டுகி நீயிறக்கும்
 கும்பத்துமாரியம்மா கொலுவிலலங்காரியரே
 கொலுவிலலங்காரியரே கோர்த்தமுத்து நீயிறக்கும்
 கோர்த்தமுத்து நீயிறக்கும் கொம்பனையே மாரிமுத்தே
 மாரியென்றால் மழைபொழியும் தேவியென்றால் தேன்சொரியும்
 தேவியென்றால் தேன்சொரியும் திரிபுரசுந்தரியே
 திரிபுரசுந்தரியே தேசத்துமாரியம்மா
 பொன்னுமுத்துமாரியரே பூரணசுவந்தரியே

தாயாரே பெற்றவளே சத்தகன்னிசுந்தரியே
 பேருமறியேனம்மா பெற்றவளே தாயாரே
 குருடன்கைக்கோலென்று கொம்பனையோ நீயறிவாய்
 கோலைப்பிடுங்கிக் கொண்டால் குருடன் பிழைப்பானோ
 இப்புடிக்கு நீயிருந்தால் இனிபிழையோம் தாயாரே
 கலியிறக்குமுன்பிறந்த உத்தண்டமாரிமுத்தே
 கலியுகத்தில் தாயே கண்கண்ட தெய்வம் நீ
 உன்னைப்போல் தெய்வம் உலகத்தில் கண்டதில்லை
 என்னைப்போல் மைந்தர்தா எனக்குண்டு வையகத்தில்
 அனலைமிதியாய்நீ யாவரையுஞ் சட்டைபண்ணாய்
 புனலைமதியாய்நீ பூலோகஞ்சட்டைபண்ணாய்
 வருந்தியழைக்கிறேனுன் வண்ணமுகம் காணாமல்
 தேடியழைக்கிறேனுன் திருமுகத்தைக் காணாமல்
 பாலகனைக் காத்து பாதத்தாலுதைத்துவிடு
 மைந்தனைக் காத்து மகராசிவுதைத்துவிடு
 குழந்தையைக் காத்து கொம்பனையேவுதைத்துவிடு
 ஆதிபரஞ்சோதி அங்குகண்ணே வாரும்மா
 வெள்ளிக்கிழமையிலே கொள்ளிக்கண் மாரியரே
 வெள்ளியிலுந்திங்களிலும் வேண்டியபேர் பூசைசெய்ய
 பூசைமுகத்திற்கு போனெனென்று சொல்லாதே
 இந்தமனையிடத்தி லீஸ்வரியே வந்தருள்வாய்
 வந்தமனைவா முமம்மா யிருந்தமனை ஈடேறும்
 இருந்தமனையீடேற ஈஸ்வரியே வந்தருள்வாய்
 கண்பாரும் கண்பாரும் கனகவல்லித்தாயாரே
 நண்பான பிள்ளைகளை நலிந்திடச்செய்யாதே
 உன்னை நம்பினோரை ஓய்ந்துவிடச் செய்யாதே
 அந்நீதஞ் செய்யாதே ஆயிமகமாயி
 வேம்புரதமேறி வித்தகியே வாரும்மா
 பச்சிலைரதமேறி பார்வதியே வாரும்மா

பார்வதியே காரும்மா பரந்தாமன் தங்கையரே
 கொலுவினிலிருந்த சக்தி கோர்த்தமுத்து நீயிறக்கும்
 போட்டமுத்தை நீயிறக்கும் பூலோக மாரிமுத்தே
 கேளிக்கையாக் கிளிமொழியே முத்திறக்கும்
 அரும்பாலகன்றன்னை அவஸ்தைப்படுத்தாதே
 வருத்தப்படுத்தாதே மாதாவே கண்பாரும்
 அன்னமிறங்கவம்மா ஆத்தாளே கண்பாரும்
 உட்பத்தைநீகொடுத்து உத்தமியேகாரும்மா
 இரக்கம்கொடுத்துநீ ஈஸ்வரியே காரும்மா
 காரும்மா பெற்றவளே காலுதலை நோகாமல்
 எங்கேயோபாராமுகமா யிருந்தேனென்று சொல்லாதே
 அந்திசந்தி பூஜையிலே அசதியாயெண்ணாதே
 ஒட்டாரம் பண்ணாதே ஓங்காரி மாரிமுத்தே
 பாவாடம் நேருமம்மா பழிகள் வந்து சேருமம்மா
 பாவாடம் நேர்ந்ததென்றால் பாலருக்கேறாது
 கண்டார் நகைப்பார்கள் கலியுகத்தாரே சுவர்கள்
 கலியுகத்தாரே சுவர்கள் கட்டழகி மாரிமுத்தே
 பார்த்தார் நகைப்பார்கள் பரியாசம் பண்ணுவார்கள்
 உடுபடைத்தவர்கள் உதாசினஞ் சொல்லுவார்கள்
 பல்லைப்படைத்தவர்கள் பரியாசம் பண்ணுவார்கள்
 நாவைப்படைத்தவர்கள் நாயாங்கள் பேசுவார்கள்
 பார்த்தோர் நகைக்கவம்மா பரியாசம் பண்ணாதே
 பரியாசம் பண்ணாதே பரமசிவன் தேவியரே
 கச்சிப்பதியாளே காமாட்சி தாயாரே
 தாயாரே பெற்றவளே தயவு வைத்துக் காரும்மா
 மாதாவே பெற்றவளே மனம் பொறுத்துக்காரும்மா
 பார்வதியே பெற்றவளே பசஷம் வைத்துக் காரும்மா
 ஆயிரங்கண்ணுடைய அலங்காரி வாரும்மா
 பதினாயிரங் கண்ணுடைய பராசக்தி வாரும்மா

பதினாயிரமுத்தினிலே பார்த்தெடுத்த வாணிமுத்து
 நூறாயிரமுத்தினிலே நூற்றெடுத்த வாணிமுத்து
 ஆறாயிரங்கண்முத்துதனி லாத்தாள் வளர்ந்தெழுந்தாள்
 நாகத்தின் கண்ணேயம்மா நல்லவிட்ப்பாம்பே
 சேஷத்தின் கண்ணேயம்மா சின்னவிட்ப்பாம்பே
 அஞ்சுதலை நாகமுனைக் கொஞ்சிவிளையாடுதம்மா
 பத்துதலை நாகமம்மா பதிந்து விளையாடுதம்மா
 செந்தலை நாகமம்மா சேர்ந்து விளையாடுதம்மா
 கருந்தலை நாகமம்மா தாக்குதம்மா உன் கொலுவில்
 சேஷனென்ற பாம்பையெல்லாம் சேரவே பூண்டசக்தி
 நாகமென்ற பாம்பையெல்லாம் நலமாகப் பூண்டசக்தி
 அரவமென்ற பாம்பையெல்லாம் அழகாகப்பூண்ட சக்தி
 ஆபரணமாய்பூண்டாய் அழகுள்ளபாம்பையெல்லாம்
 நாகங்குடைபிடிக்க நல்லபாம்புதாலாட்ட
 பூணாரமாய் பூண்டாய் பொன்னு திருமேனியெல்லாம்
 தாலாட்டதலாட்ட தாயார் மனமிறங்க
 சேஷன்குடைகவியச் செந்நாகம் வட்டமிட
 வட்டமிட்டு வீற்றிருந்தாய் மாரிகன்னனூராளே
 மார்மேலே நாகம்மா மடியேற்புரண்டாட
 தோள்மேல் நாகம்மா துடைமேற்புரண்டாட
 மார்மேலுந்தோள் மேலும் வண்ணமடியேலும்
 கொஞ்சிவிளையாடுதம்மா கோபாலன் தங்கையரே
 ஏழையாலாகுமோ தான் ஈஸ்வரியைத் தோத்தரிக்க
 குழந்தையாலாகுமோதான் கொம்பனையை தோத்தரிக்க
 அடியேனாலாகுமோதான் ஆத்தானைத் தோத்தரிக்க
 எந்தனாலாகுமோதான் ஈஸ்வரியைத் தோத்தரிக்க
 இல்லையென்பார்பங்கில் ஈஸ்வரியே மாரிமுத்தே
 நில்லாயரை நாழி நீஷ்டிரத்தாண்டவியே
 உண்வென்பார்பங்கில் ஒளிவிளக்காய் நின்ற சக்தி

பார்த்தோருக்குச் செல்வனம்மா பாலன் குழந்தையம்மா
 உன்னைப்பகைத்தோர்க்கு உருமாற்பிலாணியம்மா
 நினைத்தோர்க்கு தெய்வம்மா எதிர்த்தோர்க்குமாற்பிலாணி
 தாயே நீவாருமம்மா தற்பறையாய நின்ற சக்தி
 வாக்கிட்டால் தப்பாது வரங்கொடுத்தால் பொய்யாது
 பொய்யாது பொய்யாது பூமலர்தான் பொய்யாது
 புவிரண்டு பூத்தாலும் நாவிரண்டு பூக்காது
 மறவரிடவாசலிலே மல்லிகைப்பூ பூத்தாலும்
 மறவரறிவாரோ மல்லிகைப் பூவாசனையை
 குறவரிடவாசலிலே குடமல்லி பூத்தாலும்
 குறவரறிவாரோ குடமல்லிவாசனையை
 பன்றிமுதுகினில் பன்னீரைப் பூசினாக்கால்
 பன்றியறியுமோதான் பன்னீரின் வாசனையை
 எந்தனாலாகுமோ தான் ஈஸ்வரியைத் தோத்தரிக்க
 மைந்தனாலாகுமோ தான் மாதாவைத் தோத்தரிக்க
 பிள்ளையாலாகுமோதான் பெற்றவளைத் தோத்தரிக்க
 பாலகனாலாகுமோதான் பார்வதியை தோத்தரிக்க
 எச்சிலொருகோடி இளம்தீட்டு முக்கோடி
 தீட்டுமொருகோடி தெருவொங்குந் தானுமுண்டு
 கன்னிகள் தீட்டு கலந்தோடி வந்தாலும்
 ஆறுதப்பூறு பிழை அடியார்கள் செய்தாலும்
 தாயே மமை பொறுத்து தயவாகக்காருமம்மா
 எச்சிற்கலந்ததென்று இடையப்போய் நின்றாலும்
 தீட்டுக்கலந்தாலும் ஈஸ்வரியேமமை பொறுத்து
 பசஷம்வைத்துக்காருமம்மா பராபரியேஈஸ்வரியே
 விருப்பம்வைத்துக் காருமம்மா விருதுபடைத்தசக்தி
 நீலிகபாலியம்மா நிறைந்த பஞ்சாட்சரியே
 சூலிகபாலியம்மா சுந்தரியே மாரிமுத்தே
 நிஷ்டிரக்காரியரே விஸ்தாரமுள்ள சக்தி

வேப்பிலையாள் தான் தடவி விசிறிமுத்தமுத்திவிடு
 ஆதிபராசக்தியரே யம்மைமுத்தமுத்திவிடு
 இறங்கிறங்குந்தாயே ஈஸ்வரியே நான் பிழைக்க
 படவேட்டமர்ந்தவளே பழிகாரி மாரிமுத்தே
 ஊத்துக் காட்டமர்ந்தவளே உதிரிபலிகொண்டவளே
 வீராணம்! ட்டணாமர்ந்த வேதாந்த மாரிமுத்தே
 சமைந்தாய் சமயபுரம் சாதீத்தாய் கண்ணபுரம்
 கண்ணபுரத்தெல்லையெல்லாம் காவல்கொண்ட மாரியரே
 கண்ணபுரத்தெல்லவிட்டு காரணியே வாகுமம்மா
 எக்காலதேவியரே ஈஸ்வரியே யிறங்குமம்மா
 திக்கெல்லாம் பேர்படைத்த தேசத்து மாரியரே
 அண்டபுவனமெல்லாம் துண்டீகமுள்ளசக்தி
 கச்சிப்தியாளே காமாட்சித் தாயாரே
 கைலாசலோகமெல்லாம் காவல்கட்டியாண்டவளே
 பாதாளலோகமெல்லாம் பரதவிக்க பண்ணசக்தி
 காலைக்கொலுவிடம்மா காத்திருந்தா ராயிரம்பேர்
 உச்சிக்கொலுவிடம்மா உகந்திருந்தா ராயிரம்பேர்
 அந்திக் கொலுவிடம்மா அமர்ந்திருந்தா ராயிரம் பேர்
 கட்டியக்காரரெல்லாம் கலந்தெச்சரிக்கைபண்ண
 பாடும்புலவரெல்லாம் பண்பிசைந்த பாடல் சொல்ல
 வடுகர்துலுக்கரோடு மராட்டியர்கன்னடியர்
 கன்னடியர்காவலுடன் கர்நாட்டுப்பாட்டாணியர்
 இட்டசட்டைவாங்காத இடும்பரெல்லாம் காத்திருக்க
 போட்டசட்டை வாங்காத பொந்திலியர் காத்திருக்க
 வடுகர்துலுக்கரம்மா மறுதேசப்பட்டாணியர்
 வேட்கைபார்த்திருந்தாள் வேப்பஞ்சிலையாளும்
 கேளிக்கை பார்த்திருந்தாள் கிளிமொழியாள் மாரிமுத்து
 மாயமெல்லாமுன்மாயம் மருளரெல்லாமுன்மருளர்
 மருளர்தழைக்கவம்மா மருமக்களீடேற

பலிச்சட்டிதானெடுக்கும் புத்திரர்கள் தான்றழைக்க
 வேதங்கள் தான்றழைக்க விண்ணவர்களீடேற
 குமாரவர்க்கந் தான்றழைக்க கொம்பனையே காண்பாரும்
 மைந்தர்கள் தான்றழைக்க மாதாவே கண்பாரும்
 காஞ்சிபுரியிலேதான் கர்த்தரையும்நீ நினைந்து
 கர்த்தரையும் நீ நினைந்து காமாட்சி புகை பண்ணாய்
 கங்கைமுழுகியம்மா வனமயிலே தவமிருந்தாய்
 பொய்கைமுழுகியம்மா பெற்றவளே தவமிருந்தாய்
 தவத்தில் மிகுந்தவளே சத்தகன்னி தாயாரே
 ஆற்றுமணலெடுத்து அரணாரையுண்டு பண்ணாய்
 சேற்றுமணலெடுத்து சிவனாரை யுண்டு பண்ணாய்
 கம்பைநதியிலே காமாட்சி தவமிருந்தாய்
 இருநூற்றுக்காதவழி திருநீற்றால் கோட்டையிட்டாய்
 திருநீற்றால் கோட்டையிட்டாய் திகம்பரியே மாரிமுத்தே
 அருணாசலந்தனிலே ஈசான்யமூலையிலே
 திருவண்ணாமலையிலே தான் தேவிதவமிருந்தாய்
 அருணாசலந்தனிலே ஆத்தாள் தவமிருந்தாய்
 ஈசான்யமூலையிலே இருந்தாய் பெருந்தபு
 இருந்தாய்பெருந்தபு இடப்பாகம் பேருபெற்றாய்
 இடப்பாகம் பேருபெற்றாய் ஈஸ்வரியே மாதாவே
 காகமுதுகினில் கதம்பப் பொடி பூசுவைத்தால்
 காகமறியுமோதான் கதம்பப்பொடி வாசனையை
 கொக்குமுதுகினிற் கோமேதகங்கட்டி வைத்தால்
 கொக்குமறியுமோதான் கோமேதகத்தினொளியை
 மூலக்கனலின் முதன்மையாய் நின்றசக்தி
 பாலனுக்குவந்த பராஎரிச்சல்களில்
 காலெரிவுகையெரிவு கட்டழகி வாங்குமம்மா
 குத்தல்குடைச்சல் குலைமாரிடிநோவு

மண்டைக்குடைச்சலோடு மாரடைப்புதலை நோவு
 வாதபித்தசீதசுரம் வல்பிணியைக் காருமம்மா
 இடுப்புக்குடைச்சலைத்தான் ஈஸ்வரியே வாங்குமம்மா
 பித்தயெரிவுகளை பெற்றவளே வாங்குமம்மா
 கழுத்து வலியதனைக் கட்டிகி வாங்குமம்மா
 பத்திரியால் தான்தடவி பாரமுத்தமுத்திவிடு
 விபூதியை போட்டு இறக்கிவிடு முத்திரையை
 வேப்பிலைப் பட்டவிடம் வினைகள் பதந்தோடுமம்மா
 பத்திரிபட்டவிடம் பாவம் பறந்தோடுமம்மா
 விபூதிபட்டதஷணமே வினைகள் பறந்தோடுமம்மா
 பஞ்சாஷரம்பட்டால் பாவங்கள் தீர்ந்துவிடும்
 பத்தென்றாலிரண்டறியேன் பாலனம்மாவுன்னடிமை
 எட்டென்றாலிரண்டறியேன் ஏழையம்மாவுன்னடிமை
 நாகத்தின் கண்ணையம்மா நல்லவிடைப் பாம்பே
 சேஷத்தின் கண்ணையம்மா சின்னவிடைப் பாம்பே
 பாம்பேதலைக் கணைதான் வேப்பிலையோ பஞ்சமெத்தை
 வேய்ப்பாலுண்டவளே வேதாந்த மாரிமுத்தே
 ஐந்நூறு பாம்புனக்கு அள்ளியிட்டவீரசடை
 வீரசடைமேலிருந்து விமலியரே கொஞ்சமம்மா
 முந்நூறுசந்தி முதற்சந்தி யுன்னுதென்றாய்
 நானூறு சந்தி நடுச்சந்தியுன்னுதென்றாய்
 சந்திக்குச்சந்தி தனிச்சந்தியுன்னுதென்றாய்
 வீதிக்கு வீதி வெளிச்சந்தியுன்னுதென்றாய்
 பட்டத்தழகியம்மா படைமுகத்துராஜகன்னி
 கன்புரத்தாளே காரணசவந்தரியே
 திருவிளக்குநாயகியே தேவிகன்னனூராளே
 மணிவிளக்கின்மேலிருந்து மாதாவே கொஞ்சமம்மா
 விளக்கிற் குடியிருந்து மெல்லியரே கொஞ்சமம்மா
 கொஞ்சமம்மா பெற்றவளே கோபாலன் தங்கையரே

சிரித்தார் முகத்தையம்மா செல்லரிக்கக்கண்டிடுவாய்
 பரிகாசஞ் செய்தவரைப் பல்லைப்பிடுங்கி வைப்பாய்
 மூலைவீட்டுப் பெண்களைத்தான் முற்றத்திலாட்டிடுவாய்
 அரண்மனைப் பெண்களைத்தான் னம்பலத்திலாட்டிடுவாய்
 பொல்லாத பெண்களைத்தான் பொற்பாதங் கட்டிடுவாய்
 தோற்பாதங்கட்டிடுவாய் துரந்தரியே மாதாவே
 நடுவீதியிற் கொள்ளிவைத்து நானறியென்றிடுவாய்
 கடைவீதியிற் கொள்ளிவைத்து கடக்கபோய் நின்றுடுவாய்
 கடியாவிஷம் போலே கடிக்கவிட்டுப் பார்த்திருப்பாய்
 தீண்டாவிஷம் போலே தீண்ட விட்டுப் பார்த்திருப்பாய்
 பாம்புகன்னி நீலியம்மா பழிகாரி மாரிமுத்தே
 பழிகாரி மாரிமுத்தே பாவம் வந்து சேரும்மம்மா
 தாயே துரந்தரியே சர்வலோகமாதாவே
 ஆறாத கோபமெல்லாம் ஆச்சியரே விட்டுவிடு
 கடலில் மூழ்கியம்மா கடுகநீ வாருமம்மா
 காவோயில் தான் மூழ்கியம்மா காமாட்சி வாருமிங்கே
 வந்தமனை வாழும்மம்மா இருந்தமனையீடேறும்
 கஞ்சாவெறியன் கனவெறியன் பாவாடை
 பாவாடைராயனைத்தான் பத்தினியே தானடியும்
 தாயாரும் பிள்ளையுமாய் தற்காக்க வேணும்மம்மா
 மாதாவும் பிள்ளையுமாய் மனதுவைத்துக் காரும்மம்மா
 ஆத்தாளும் பிள்ளையுமாய் அன்புவைத்துக் காரும்மம்மா
 காராடிபெற்றவளே காலுதலை நோகாமல்
 காசிவள நாட்டைவிட்டு காரணியே வந்தமரும்
 ஊசிவள நாட்டைவிட்டு உத்தமியே வந்தமரும்
 பம்பைமுழங்கிவர பரமேளமார்ப்பரிக்க
 சிற்றுடுக்கை கொஞ்சிவர சிறுமணிகளோலமிட
 வேடிக்கைப் பார்த்திருந்தாள் வேப்பஞ்சிலையாளும்
 கேளிக்கைப் பார்த்திருந்தாள் கிளிமொழியாள் மாரிமுத்து

சமயபுரத்தாளே சாம்பிராணி வாசகியே
 சமயபுரத்தெல்லைவிட்டு தாயாரே வாகுமம்மா
 முக்கோணத்துள்ளிருக்கும் முதன்மையாய் நின்ற சக்தி
 நாற்கோணத்துள்ளிருக்கும் நல்லமுத்துமாரியே
 பாஞ்சாசுஷரப் பொருளே பார்வதியே பெற்றவளே
 அறுகோணத்துள்ளிருக்கும் ஆதிபரமேஸ்வரியே
 அஷ்டாசுஷரப் பொருளே ஆனந்தமாரிமுத்தே
 நாயகியே மாரிமுத்தே நாரணனார் தங்கையரே
 ஐம்பத்தோரட்சகியே ஆதிசிவன் தேவியரே
 ஆதிசிவன் தேவியரே அம்மைமுத்துமாரியரே
 பேருலகரசுஷகியே பெருமாளுடன் பிறப்பே
 பெருமாளுடன் பிறந்து பேருலகையாண்டவளே
 ஆயனுடன் பிறந்து அம்மைமுத்தாய் நின்றவளே
 திருக்கோணத்துள்ளிருக்கும் திரிபுரசுவந்தரியே
 ஆறாதாரப் பொருளே அபிஷேகப் பத்திரியே
 மூலாதாரப் பொருளே முன்பிறந்த தேவதையே
 தாயே துரந்தரியே சர்வலோகேஸ்வரியே
 பத்திரியால்தான் தடவிபாரமுத்தைத்தானிறக்கும்
 வேப்பிலையால் தான்தடவி மெல்லியரே முத்திறக்கும்
 மேனியெல்லாம் தான்குளிர விளையாடி முத்திறக்கும்
 இறக்கிறக்குந் தாயாரே எங்களைக் காப்பாற்றாமம்மா
 முத்திலுமுத்து முகத்திலிடுமாரிமுத்து
 எங்கும் நிறைந்த முத்து எல்லார்க்குமாரிமுத்தே
 பெண்ணாய்ப் பிறந்து பேருலகையாளவந்தாய்
 பேருலகையாளவந்தாய் பெண்ணரசி மாரிமுத்தே
 நித்தம்பராமரிக்க நிஷ்டிரி நீ பிறந்தாய்
 தேசம் பராமரிக்க தெய்வ கன்னி நீ பிறந்தாய்
 கிளியேந்தும் நாயகியே கிளிமொழியே தாயாரே
 நித்திய கல்யாணி நீலிபரஞ்சோதி

அம்மணி பார்வதியே ஆணிமுத்து தாயாரே
 லோகமெல்லாம் முத்தளக்கும் லோக பரமேஸ்வரியே
 வெற்றிக்கொடி பறக்க விருதுபம்பை தான் முழுங்க
 எக்காளமுதிவர எங்குங்கிடுகிடென்ன
 பஞ்சவர்ணடால்விருது பக்கமெல்லாம் சூழ்ந்துவர
 நாதசுரமேளம் நாட்டியாங்களாடிவர
 தப்பட்டை மேளம் தவுல்முரசு தான் முழுங்க
 தாளங்கள் தானாடிக்க கவிவாணரச்சரிக்க
 சின்னங்களுதிவர சிறப்பாய் கொடை பிடிக்க
 கொடிகள் சிலர்பிடிக்க கொக்கரிப்பார் வீரமக்கள்
 ஜண்டாசிலர் பிடிக்க கொக்கரிப்பார் வீரமக்கள்
 சாமரைகள் தான்வீசி சந்திப்பார் வீரமக்கள்
 தாரையூரிசின்னம் ஆரவாரமாய் முழுங்க
 தக்கயடுக்கைகளும் தவுலோடுபம்பைகளும்
 மிக்ககவுண்டைகளும் மிருதங்கந்தான் முழுங்க
 நன்மகுடியஞ்சுதியும் நன்றாகவுதிவர
 தம்புருவீணை தக்கபடிதான் வாசிக்க
 பம்மையடித்துப் பரமேளந்தானதிர
 கெண்செட்டுவாத்தியமும் கிளார்நெட்டு வாத்தியமும்
 கொடிவாத்தியமும் புதிதாய் கொண்டுவந்தாருன்மக்கள்
 இத்தனை வாத்தியங்கள் இசைக்கின்றார் பாருமம்மா
 பார்த்துக்குளிருமம்மா பாங்கானவுன்மனது
 கண்டுகுளிருமம்மா கல்லானவுன்மனது
 எப்படியாகிலுந்தா னேழைகளும்மீடற
 கண்பாரும்பாருமம்மா காரணசுவந்தரியே
 இந்திரனுக்கொப்பா யிலங்குமகமாரியரே
 கும்பத்தழகியம்மா கொலுமுகத்தூராஜகன்னி
 சகலகுற்றம் சகலபிழை தாயாரே நீ பொறுப்பாய்
 வணங்குகின்ற மக்களுக்கு வாழ்வுமிக வளிப்பாய்

ஓங்காரரூபியென்று உன்சையை தோத்தரிக்க
 படவேட்டில் வீற்றிருக்கும் பரஞ்சோதி தாயாரே
 ஆரறிவாருன்மகிமை ஆணிமுத்து தாயாரே
 அண்டபுவனமெல்லாம் அம்மாவுனைத் தொழுவார்
 தேசங்களெங்கும் தேவியைத் தோத்தரிப்பார்
 எள்ளுக்குளெண்ணெய்போ லெங்கும் நிறைந்த சக்தி
 எங்கும் நிறைந்தவளே எல்லார்க்குந் தாயாரே
 அஞ்சலென்ற வஸ்தவமாடு அடியார்தமைக் காக்க
 வேம்பிலையுங்கையில் விபுதியெங்குந்துளிதழும்
 சரணாவிந்தமதைத் தந்தருளும் மாரிமுத்தே
 உன்பேர் நினைத்தவர்க்கு உற்றதுணை நீயிருமம்மா
 ரில்லிசாகுகளும் பறந்தோடி போகுமம்மா
 சூனியமும் வைப்பும் சுழன்றலைந் தோடிவிடும்
 பாதாள வஞ்சனமும் பறந்துவிடு முன்பேர் நினைத்தால்
 சத்தகன்னிமாதாவே சங்கரியே மனோன்மணியே
 கரகத்தில் வீற்றிருக்கும் கன்னனார் மாரிமுத்தே
 சூலங்கபாலமுடன் துய்யபடமரகமும்
 ஓங்காரரூபமம்மா மானிடர்கள் யாவருந்தான்
 அடியார்தமைக்காக்கும் ஆதிபரமேஸ்வரியே
 அடியார்கள் செய்த பிறை ஆச்சியரே நீ பொறுப்பாய்
 கோயிலடிமையம்மா கொண்டாடும் பாலகன்றான்
 சன்னதிபிள்ளையைத்தான் தற்காரும் பெற்றவளே
 உன்சையல்லால் வேறுதுணை ஒருவரையுங்காணெனம்மா
 வருந்துவார்பங்கில் வளமாய் குடியிருப்பாய்
 பாவாடைக்காரியம்மா பராபரியே அங்குகண்ணே
 உண்ணுகின்ற தேவதைக ளுடுத்துகின்ற தேவதைகள்
 கட்டுப்பாட்ட தேவதைகள் காக்கின்ற தேவதைகள்
 இந்தமையைவிடத்தி லிருந்துண்ணும் தேவதைகள்
 சாம்பிராணிதூபத்திற் குட்ட தேவதைகள்

அனைவோரும் வந்திருந்து அடியாரைக் காக்க வேணும்
 ஓராம்படித்தளமாம் ஓலைப் பூமண்டபமாம்
 ஓலைப்பூமண்டபத்தில் உகந்துகொலுவிருந்தாள்
 இரண்டாம்படித்தளமாம் இரத்தினசிம்மாதனமாம்
 இரத்தினசிம்மாதனத்தி லிருந்தரசுதான்புரிவாள்
 மூன்றாம்படித்தளமாய் முனைமுகப்புச்சாலைகளாம்
 முனைமுகப்புச்சாலைகளில் முந்திக் கொலுவிருந்தாள்
 நான்காம்படித்தளமாம் நவரத்தன மண்டபமாம்
 நவரத்தினமண்டபத்தில் நாயகியும் வந்தமர்ந்தாள்
 ஐந்தாம் படித்தளமாம் அமுந்தியசிம்மாதனமாம்
 அமுந்தியசிம்மாதனத்தில் ஆயிகொலுவிருந்தாள்
 ஆறாம்படித்தளமாம் அலங்காரச் சாவடியாம்
 அலங்காரச்சாவடியில் ஆச்சியரும் வந்திருந்தாள்
 ஏழாம்படித்தளமாம் எழுதிய சிம்மாதனமாம்
 எழுதிய சிம்மாதனத்தி லீஸ்வரியாள் கொலுவிருந்தாள்
 எட்டாம்படித்தளமாம் விஸ்தார மேடைகளாம்
 விஸ்தார மேடைகளில் விமலியரும் வந்தமர்ந்தாள்
 ஒன்பதாம் படித்தளமாம் பளிங்குமாமண்டபமாம்
 ஒருமுகமாய் நின்றசக்தி உத்தமியுங் கொலுவிருந்தாள்
 பத்தாம்படித்தளமாம் பளிங்குமாமண்டபமாம்
 பளிங்குமாமண்டபத்தில் பத்தினியாள் கொலுவிருந்தாள்
 ஆத்தாள்கொலுவிடேதான் ஆறாண்டுகொலுவிருந்தார்
 ஐங்கரனும் வல்லபையும் அன்பாங்க கொலு விருந்தார்
 தொந்தி வயிற்றோனும் துந்தியுங்கொலுவிருந்தார்
 குழந்தைவடிவேலன் குமரேசர் தானிருந்தார்
 தோகையிலேறும் சுப்பிரமணியர் கொலுவிருந்தார்
 சிங்கவாகனமேறும் தேவிகொலுவிருந்தாள்
 உளர்க்காக்குங்காளி உத்தமியாள் கொலுவிருந்தாள்
 தூர்க்கையொடுகாளி தொடர்ந்து கொலுவிருந்தாள்

வள்ளிதெய்வாயையுடன் மகிழ்ந்துகொலுவிருந்தாள்
 பச்சைமலை நாயகியாள் பைங்கிளியாள் தானிருந்தாள்
 புவைகுறத்தியரும் பொருந்திக் கொலுவிருந்தாள்
 வாள்முனியும் செம்முனியும் வந்துகொலுவிருந்தார்
 காத்தன்கரும்பனோடு கட்டழகர்வீற்றிருந்தார்
 தொட்டியத்துச் சின்னானும் துரைமகனுந்தாமிருந்தார்
 மருமக்களெல்லோரும் மகிழ்ந்து கொலுவிருந்தார்
 குமாரர்களெல்லோரும் சுவடிக் கொலுவிருந்தார்
 ஆரியமாலையுடனனைவோரும் கொலுவிருந்தார்
 ஆயன்பெருமானைந்த சயனனென்னும்
 மாயன்பெருமாள் மங்கைமணவாளன்
 ஐவரைக் காத்த ஆதிநெடுமாலும்
 பஞ்சவரைக்காத்த பாரளந்தோன்தாமிருந்தார்
 கொற்றவரைக்காத்த கோபாலர் தாமிருந்தார்
 முட்டையிற்குஞ்சு முகமறியாபாலகரை
 பிட்டுவளர்த்தெடுத்த பெருமாள் கொலுவிருந்தார்
 செட்டையிற்காத்த ஜெயராமர் சீதையரும்
 அலுமேலு மங்கையம்மா ளாரீரம்மர் சீதையரும்
 மங்கையொடுலட்சுமியும் மகிழ்ந்து கொலுவிருந்தார்
 சீதேவிமாதேவி சேர்ந்து கொலுவிருந்தார்
 பாஞ்சாலனைக்கியத்தில் புதுமைபோல் வந்துதித்த
 பத்தினியாள் துரோபதையும் பாரக்கொலுவிருந்தார்
 தனராதனஞ்செயரும் தர்மர்கொலுவிருந்தார்
 வாயுதேவன் புத்திரனார் மதவீமன் தாமிருந்தார்
 தேவேந்திரன் புத்திரனார் தேர்விஜயன் தாமிருந்தார்
 நகுலசகாதேவர் நலமாய்க் கொலுவிருந்தார்
 நாணக்குயிலழகர் கட்டழர் வீற்றிருந்தார்
 ஐவர்களுங் சுவடி அன்பாய்க் கொலுவிருந்தார்
 பட்டரத்தரசி பைங்கிளி சுபத்திரையும்

ஆயன்சகோதரியா னாரணங்கு வீற்றிருந்தாள்
 நல்லதங்காள் வீரதங்காள் நல்லசங்கோதியம்மாள்
 அந்தமுள்ளசுந்தரியா னாரணங்குவீற்றிருந்தாள்
 மலையனூர்தானமர்ந்த மாரிக்கொலுவிருந்தாள்
 கைச்சூலக்கம்பறையுங் கையிற்கபாலமுடன்
 பச்செலும்புதின்றால் பாலொழுமென்று சொல்ல
 சுட்டெலும்புதின்றவளே சுடலைவனங்காத்தவளே
 அக்காளுந்தங்கையரும் ஐந்திரண்டேழுபேரும்
 ஐந்திரண்டேழுபேரும் அங்கே கொலுவிருந்தார்
 தங்காது பேப்பில்லி தன்பேரைச் சொன்னவுடன்
 அங்காள ஈஸ்வரியும் அமர்ந்து கொலுவிருந்தார்
 தொல்லைவினை நீங்கிச் சுகுணமதையளிக்கும்
 எல்லைப்பிடாரியரும் இங்கே கொலுவிருந்தார்
 காவலர்கள் தான் புகழ்ச் கனகசிம்மாதனத்தில்
 காவலதிகாரி கட்டழகி வீற்றிருந்தார்
 இந்தமனைமுதலா யேழுமனையுங்காவல்
 சந்ததமுன்காவல் சாதுகுணாமாரியரே
 காவல்பதனம்மா கட்டழகி மாரிமுத்தே
 காவலுக்குள்ளே களவுவரப்போகுதம்மா
 பாரசவுக்கிட்டுப் பத்திரமாய்க்காரமம்மா
 தீராவினைகளைத்தான் தீர்க்கும் பராபரியே
 தாமும்பதிகளைத்தான் தற்காத்தாரட்சியம்மா
 ஏழு பிடாரியும் இசைந்துகொலுவிருந்தார்
 முத்தாலுராவுத்தன் முனையுள்ள சேவகரும்
 முற்றத்தில் வந்து முனைந்து கொலுவிருந்தார்
 புவாடைகங்கையென்று பூரித்துக் காத்திருக்கும்
 பாவாடைராயனும் பக்கங்கொலுவிருந்தார்
 தாட்சியில்லாதசிவ சங்கரியாளென்று சொல்லும்
 ஆட்சியுடன் கொலுவில் அமர்ந்து கொலுவிருந்தார்

தேவிதிருக்கொலுவில் சேர்ந்து கொலுவிருந்தார்
 ஆயித் திருக்கொலுவில் அமர்ந்தாரனைவோரும்
 மாரித்திருக்கொலுவல் மனமகிழ்ச்சியாயிருந்தார்
 வீரியக் கொலுவில் வீற்றிருந்தாவரல்லோரும்
 ஆலித்துதானிருந்தார் அம்மைத் திருக்கொலுவில்
 பாலித்துதானிருந்தார் பராயியாள் தன்கொலுவில்
 சவடக்கொலுவிருந்தார் கொம்பனையாள் தன்கொலுவில்
 நாடிக் கொலுவிருந்தார் நாரணியாள் தன்கொலுவில்
 சந்தேகம் போக்கிச் சாயுச்சியமடைய
 சந்தோஷமாகத் தாமிருந்தாவரல்லோரும்
 நாடுதழைக்கவம்மா நல்லோர்மிகவாழி
 மாடுதழைக்கவம்மா மானிலத்தோர் தான்வாழி
 பாரிலுள்ள ஆடவரும் பாலகரும் மங்கையரும்
 ஆரியரும் மற்றோரும் யாவர்களுந் தான்படிக்க
 முன்னாளில் மூத்தோர் மொழிந்ததாலாட்டை
 இன்னாளிற் போற்றி எழுதாயெழுத்ததினால்
 அச்சுக்கவத்திபர் அநேகரிதுவரையில்
 உச்சிதமாய்ச் சிலிதை யோங்கிப்பதிப்பித்தார்
 கற்றோருமற்றோரும் களிப்பாய் படிப்பதற்கு
 சொற்குற்றமில்லாமல் சுத்தப்பிரதியதாய்
 பாரிலுள்ளோரிக் கதையைப் படித்துத் தொழுதேற்ற
 கற்றவரும் மற்றவரும் களிப்படைய தான்வாழி
 சங்கரனும் சங்கரியும் அறுமுகனுந்தான் வாழி
 செங்கன்மால் ஸ்ரீராமர் சீதையருந்தான் வாழி
 பஞ்சவர்களனைவரும் பைங்கிளியாள் துரோபதையும்
 அல்லிசுபத்திரையும் அனைவோருந்தான் வாழி
 முப்பத்துமக்கோடி தேவர்களும் வாழி
 சொற்பெரியசோம சூரியாக்கினிவாழி
 நாற்பத்தெண்ணாயிரந் நல்முனிவர்தான் வாழி

காக்குங் கருடசித்தர் வித்தியாதரர் வாழி
 சந்திரனுஞ் சூரியனுந் தானவர்கள் தான் வாழி
 இந்திரனும் தேவர்களும் எல்லோருந்தான் வாழி
 கற்பகக்காவும் காமதேனும் வாழி
 பற்பலதீவும் பஞ்சாசுஷரம் வாழி
 காத்தனொடுவீரன் கருப்பன் மிகவாழி
 சங்கிலிக்கருப்பன் சப்பாணிதான் வாழி
 மாடனிருளன் வருகனுந்தான்வாழி
 பாவாடைராயன் பலதேவரும் வாழி
 இக்கதைகேட்டோர் என்னா னுந்தான் வாழி
 பெருமையுடன் கேட்கும் பெரியோர் வாழி
 ஊரெங்கும் கீர்த்திபெற்ற உத்தமருந்தான் வாழி
 பாருலகிலிக்கதையைப் படித்தோர்மிக வாழி
 நாயகியாள் தன்கதையை நாள்தோறும் வாசிப்போர்
 பாரினில் புத்திரபாக்கியம் படைத்தூமிக வாழ்வாரே
 மாரித்திருக்கதையை மகிழ்ந்துமே கேட்டோரும்
 தேவித்திருக்கதையைத் தீர்க்கமாய்க் கேட்டோரும்
 பாடிபடித்தோரும் பாக்கியத்தைத் தான் பெறுவார்
 நாடித்துதிப்போரும் நற்கதியைத் தானடைவார்
 ஆல்போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேறோடி
 மூங்கில் போல் சுற்றமும் முசியாமல் வாழ்ந்திருப்பார்
 மங்களம் மங்களம் மாரியம்மன் தன்கதைக்கும்
 எங்கும் நிறைந்த ஈஸ்வரிக்கு மங்களமாம்.

மாரியம்மன் தாலாட்டு முற்றிற்று.

உறவுகள் மேம்பட.....

குடும்பத்திலும் சரி, அலுவலகத்திலும் சரி மனித உறவுகளில் விரிசல்கள் ஏற்படாமல் இருக்கவும், ஏற்பட்ட விரிசல்கள் மேலும் பெரிதாகாமல் இருக்கவும், இதோ சில எளிய வழிகள்:

1. நானே பெரியவன், நானே சிறந்தவன் என்ற அகந்தையை (Ego) விடுங்கள்
2. அர்த்தமில்லாமலும், தேவை இல்லாமலும், பின் விளைவு அறியாமலும், பேசிக் கொண்டேயிருப்பதை விடுங்கள். (Loose Talks)
3. எந்த விஷயத்தையும், பிரச்சனையையும் நாகுக்காக கையாளுங்கள். (Diplomacy)
4. விட்டுக் கொடுங்கள் (Compromise)
5. சில நேரங்களில் சில சங்கடங்களைச் சகித்து தான் ஆகவேண்டும் என்று உணருங்கள் (Tolerance)
6. நீங்கள் சொன்னதே சரி, செய்ததே சரி என்று கடைசி வரை வாதாடாதீர்கள். (Adamant Argument)
7. குறுகிய மனப்பான்மையை விட்டொழியுங்கள்
(Narrow Mindedness)
8. உண்மை எது, பொய் எது என்று விசாரிக்காமல், இங்கே கேட்டதை அங்கே சொல்வதையும், அங்கே கேட்டதை இங்கே சொல்வதையும் விடுங்கள். (Carrying Tales)
9. மற்றவர்களை விட உங்களுளையே எப்போதும் உயர்த்தி நினைத்து கர்வப்பாடாதீர்கள். (Superiority Complex)

10. அளவுக்கதிகமாய், தேவைக்கதிகமாய் ஆசைப்படாதீர்கள்.
(Over Expectation)
11. எல்லோரிடத்திலும் எல்லா விஷயங்களையும், அவர்களுக்கு சம்பந்தம் உண்டோ, இல்லையோ சொல்லிக் கொண்டிருக்காதீர்கள்.
12. கேள்விப்படுகிற எல்லா விஷயங்களையும் நம்பி விடாதீர்கள்.
13. அற்ப விஷயங்களை பெரிதுபடுத்தாதீர்கள்.
14. உங்கள் கருத்துக்களில் உடும்பும் பிடியாய் இல்லாமல் கொஞ்சம் தளர்த்திக் கொள்ளுங்கள். (Flexibility)
15. மற்றவர் கருத்துக்களை செயல்களை நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளாதீர்கள். (Misunderstanding)
16. மற்றவர்களுக்கு உரிய மரியாதையைக் காட்டவும், இனிய இதமான சொற்களைப் பயன்படுத்தவும் தவறாதீர்கள்.
(Courtesy)
17. புன்முறுவல் காட்டவும், சிற்சில அன்புச் சொற்களைச் சொல்லவும் சுவட நேரமில்லாதது போல் நடந்து கொள்ளாதீர்கள்.
18. பேச்சிலும், நடத்தையிலும் பண்பில்லாத வார்த்தைகளையும், தேவையில்லாத மிடுக்கையும் காட்டுவதை தவிர்த்து அடக்கத்தையும் பண்பையும் காட்டுங்கள்.
19. அவ்வப்போது நேரில் சந்தித்து மனம் திறந்து பேசுங்கள்.
20. பிரச்சனைகள் ஏற்படும் போது அடுத்தவர்கள் முதலில் இறங்கி வரவேண்டும் என்று காத்திருக்காமல் நீங்களே பேச்சைத் துவக்க முன் வாருங்கள்.

ருஸ்ரு ருஸ்ஸல்

எங்கள் குடும்பத்தின் ஒளியாய் இருந்து அன்பு செய்து எமக்கெலாம் வழிகாட்டிய எங்கள் அன்புத் தெய்வத்தின் மறைவுச் செய்தி கேட்டு உடன்வந்து ஆறுதல் கூறியோருக்கும், பல வழிகளிலும் உதவியோருக்கும், தொலைபேசி, அனுதாபமடல் வெளியிட்ட திரு. திருமதி கணேசமூர்த்தி புஸ்பா விற்கும் எங்களின் துயரில் பங்கெடுத்தோருக்கும் எமது தெய்வத்தின் இறுதி யாத்திரை வரை கலந்து கொண்ட நண்பர்கள், அயலவர்கள், உறவினர்கள் அனைவருக்கும், இந்நினைவஞ்சலி மலரை ஆக்கிய கந்தையா சுந்தரலிங்கத்திற்கும், இதனை அச்சிட்ட ஜெயமூர்்த்தி அச்சகத்திற்கும், இன்றைய வீட்டுக் கிருத்தியத்திலும், மதியபோசனத்திலும் கலந்து கொண்ட அனைவருக்கும் எங்கள் உள்ளங்களிந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

மயிலு வளவு,
ஆறுகால்மடம்,
ஆனைக்கோட்டை.

அங்ஙனம்
கணவன், பிள்ளைகள்,
மருமக்கள்,
பேரப்பிள்ளைகள்.

கீதை வழியில் க்லேசம் நீங்குக

“எதிலும் ஒட்டாமல் ஆகாயம் தனித்து விரிவது போல், ஆத்மாவும் தேகத்தில் ஒட்டாமல் தனி ஒரு இயற்கை போல் இயங்குவான். இந்த ஆத்மா என்பவன் நிலையானவன். அழிவில்லாதவன். கணக்கிட முடியாதவன். ஆயினும் அவனுடைய ஸ்தூல வடிவங்கள் முடிவடையக் சுவடியவை”.

“ஆத்மா கொல்வதும் இல்லை. கொல்லப்படுவதும் இல்லை. இவன் பிறப்பதூமில்லை. எக்காலத்திலும் இறப்பதூமில்லை. இவன் பிறப்பில்லாதவன். எல்லை இல்லாதவன். நிரந்தரமானவன், உடம்பு கொல்லப்படுவதால் இவன் கொல்லப்பட்டான்”

“கிழிந்த துணிகளை களைந்து எறிந்து விட்டு மனிதன் புதிய துணிகளை அணிந்து கொள்வது போல், ஆத்மா சிதைந்து போன உடம்புகளைக் களைந்து விட்டு புதிய உடம்பைப் பெற்றுக் கொள் கின்றான்”.

ஆயுதங்கள் இவனை அரித்தெடுக்க முடியா. நெருப்பு இவனை நீராக்க இயலாது. தண்ணீர் இவனது தலையையும் நனைக்காது. காற்று இவனை உலர்த்தவும் முடியாது”.

இவன் முடிவு காண முடியாதவன் சிந்தனைக்கு அப்பாற் பட்டவன். மாறுதலை இல்லாதவன். இப்படி இவனை அறித்துக்கொள். அறிந்து கொண்டு துன்பத்தை கைவிடு”.

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கின்றதோ அது நன்றாகவே நடக்கின்றது
எது நடக்க இருக்கின்றதோ அதுவும்
நன்றாக நடக்கும்
உன்னுடையது எதை அழந்தாய்
எதற்காக அழுகின்றாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்
அதை நீ அழப்பதற்கு
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது
எது இன்று உன்னுடையதோ அது
நாளை மற்றொருவருடையதாகின்றது
மற்றொரு நாள் அது வேறொருவருடையதாகும்
இதுவே உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

-பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்-

